

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inozemstvo 40 D

Uprava i uređništvo nalazi se
TRG KRALJA TOMISLAVA
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Rokopisi se ne vraćaju.

Naš vodovod.

U ljetno doba kada je nastala velika vrućina, a kiše su rijetke, pa kada i padne nešto malo, brzo i prestaje, nastalo je u našem vodovodu pomanjkanje vode.

Stavljala se razna pitanja uslijed čega da je ponestalo vode.

Mnogi su pripisivali to pomanjkanje vode manjkavostima i pogreškama na samome vodovodu.

Prošavši mjesec nalazio se u Samoboru g. Mijo Lončarić, viši hidrotehničar, koji je godine 1913.—1915. upravljao sa gradnjom našega vodovoda. Pa mu je ista u tancine poznata, te su stavljena na njega pitanja, koji sa strane interesenata, toli sa strane opć. uprave: „zašto u ljetno doba na višim mjestima, odnosno vodovodnim izljevima periodično nestaje vode.

Gosp. Lončarić dao se na ispitivanje i istraživanje tih uzroka te je podnio ovaj izvještaj:

Jednoga dana uputio sam se u kasnu večer do glavnoga rezervoara. Tu sam — kroz zatvorena vrata — konstatovao uslijed šuma i pada prijecajuće vode, da bi u rezervoaru mogla biti samo jedna trećina normalnog stupca vode.

Dan kasnije, uputio sam se u rano jutro do javnog izljeva na početku Anindola.

Sjećam se iz operata, da sam ovaj izljev situirao na najvišu točku mogućeg pritoka i pritiska vode sa nivoa rezervoara.

Na izljevu otvorio sam pipac oko 6 sati u jutro i voda je curila svojim normal-

nim mlazom, pri čemu sam stekao uvjerenje, da se je rezervoar preko noći napunio.

Oko 10 sati prije podne nije izlazila voda na ovaj izljev, čemu je dokaz, da je normalni nivo vode u rezervoaru znatno pao.

Na zamolbu gradonačelnika g. Praunspersera, odputio sam se s njime i gr. zastupnikom g. Freslom, dana 18. juna o. g. da počam od izvora, pa do rezervoara obidjemo čitavu prugu.

Obišav tu prugu konstatovao sam na glavnom i pomoćnom vrelištu, da cjevovod laktično uzima (konzumira) proračunatu količinu vode od 5:50 lit. sekundno, a podjedno je konstatovano na pomoćnom vrelištu, da izvjestna količina suvišne vode otiče u potok.

Nastavno dalje, pregledali smo sva tri prekidna bunara i konstatovali, da se normalno priticajuća voda u bunare, istom, količinom odvode prema rezervoaru, i da na ni jedan preliv kao suvišna ne izlazi.

Time je konstatovano, da i prekidni bunari bezprikorno i valjano funkcioniraju, jer istu vodu koja njim se dovadja, normalno odvadjaju dalje.

Takodjer je pregledan čitav cjevovod između vrela i rezervoara, pa je konstatovano, da je i ovaj posve u redu zajedno sa svojom armaturom i objektima.

Nakon povjerljivog ispitivanja i informacija konstatovao sam, da uzrok, što više zone ostaju periodične posve bez vode tokom ljetnih dana leži isključivo u slijedećem:

1. Kod gradske vodovodne mreže na kraju vodovoda, t. j. na najnižima točkama imade nekoliko industrijskih poduzeća, koja

posve bezrazložno čitav dan drže izljeve posve otvorenima, i time se velike količine vode bez ikakove svrhe gube iz vodovodne mreže i rezervoara.

2. Mnogi privatnici imadu u svojim baštama ugrađene hidrante, a mnogi to čine i pomoću kućnih izljeva, pa pomoću gumene cijevi redovito polijevaju svoje bašte, dvorišta i predkućne pločnike.

3. Izim toga imade veliki broj kućevlasnika, koji puštaju posve otvorene kućne izljeve, i to ljeti po danu, da dobiju hladniju vodu, a zimi danju i noćju, da im se u kućnom dovodu ne smrzne voda.

Pritok vode od vrela do rezervoara, projektovan je i sagrađen na kapacitet od 5:50 lit. sekundno, pa u koliko se sjećam, ta količina pritoka predviđena je unapred, da ako se Samobor poveća u dogledno vrijeme i za 200—300 postotaka, imade vodovod kapacitet, da i u takovim prilikama uz normalni potrošak vode, može čitavo građanstvo opskrbljivati vodom za piće i normalne kućne potrebe.

Iz ovoga obrazloženja proističe, da se kraj normalnoga potroška vode, nebi smjelo, a niti moglo potrošiti niti onaj kvantum vode, koja normalno pritječe u rezervar, a kamo li, da se utrošuje i rezervna voda iz samog rezervoara, koji imade sadržinu — u koliko se sjećam — oko 300—350 kubičnih metara.

Naprotiv, voda iz rezervoara morala bi — kraj normalnoga potroška — konstantno curiti na preliv, kako je to bilo u doba, dok je podpisani ovdje stalno bio i vodovodom upravljao

POZDRAV

Hrvatskom Sokolstvu prigodom posvete barjaka Hrvatskog Sokola u Samoboru 10. srpnja 1927.

Da ste zdravo, braćo Sokolovi
S raznih strana hrvatskih krajeva,
Da ste zdravo, silni, jaki, smjeli,
Samoborska vila, eto, pjesmu vama pjeva!

Pjesmu jeke gorskog ovog kraja,
Od vjekova što do danas nije stala,
Pjesmu s naših livada i sela,
Gdje se rodi „Još Hrvatska nij' propala.“
Pjesmu borbe, otpora i svijesti,
Teških muka i pobjeda časnih,
Pjesmu krvi, pjesmu grude naše,
Pjesmu jasnu poleta nam krasnih . . .!

Dodj' te bliže, sokolska nam braćo,
Za junačko da pitamo se zdravlje!

Je l' Ti ruka uvijek zdrava, čvrsta,
Da ponese barjak ovaj sveti,
Simbol naše državnosti stare,
Da pred njime dušman drhtne kleti?
Što to muti oči naše bistre?
— — Teške suze sirotice nam Istre

Je l' Ti čelo ponosno i vedro,
Kad se hvataš sokolskoga rada?
Podji smjelo, odlučno i brzo,
Oštrim krokom od sela do grada!
Ponos nek je ures Tvoga čela,
Na njem nek se vidi miso smjela!

Je l' je uvijek bistro sokolsko Ti oko,
Pogled stalan, pronicav i sjajan?
Pazi dobro, dušman uvijek vreba,
Rad je njegov lukav, podmukao, trajan . . .
Oko Tvoje nek je oko roda — —
Spremno, bistro, kao gorska voda!

Ođvažnost nek bude ures Tvoga srca,
Čvrsta, stalna, čelična i smjela,
Lijet Tvoj, brate, nek je smion, hrabar,
Ponos svakog sokolskog Ti djela!

A tek miso!!! — — Koja Ti je sveta?
Koja ravna svakim Tvojim krokom?
Koja nosi polet Tvojih snova?
Koja kroči silne rijeke tokom?

Domovino, slatko sunce naše,
Majko dobra, majko naših žića,
Tihi šaptu molitva nam smjernih,
Gromki poklik sokolskih nam bića!!

Domovino, misli naša vječna,
Žarka zoro pradjedovskih dana,
Vedri danče svakom sinu svome,
Biser-roso rascvjetalih grana!

Tvoja polja kraljevski su skutli,
Što ih zlati teškog zrna žetva,
Gore Tvoje — svjetla kruna carska,
Burni Jadran — sili stranoj kletva!

Slušaj, majko, što Ti sokol zbori:
Svetinja si svakom sinku svome!
Budi sretna! Sokol će Te štiti,
Divni, krasni hrvatski nam dome!

A ko alem čelo će Ti resit
Čvrsta sloga, hrabrost Sokol-brata,
Čekaj, Majko, dan će sinut vedar,
Dan slobode, težnja svih Hrvata!

Da ste Zdravo, braćo Sokolovi,
Usred divnih ovih naših gora!
Da ste zdravo, dobro ste nam došli,
Pozdravlja Vas Sokol Samobora!

ZDRAVO!

Stjepan Hrčić.

*) Ovom je pjesmom pozdravila gdjica Mira Mihelić, goste prigodom njihovog dolaska u Samobor.

Da se ovako neugodnima i zapravo abnormalnima posljedicama na put stane napisani je mišljenja, da se, ako već ne svima, a to barem onima konzumentima, za koje se pozitivno dozna, da troše vodu prekomjerno i bezrazložno, postave vodomjeri i ustanovi primjerna odšmeta po kubič. metru za njihov potrošak vode.

Napominjem, da sam po naredjenju bivše hrv. vlade, prigodom instalacije kućnih priključaka istodobno ugradio svagdje i vodomjer. Kasnije se od ugradbe vodomjera odustalo, i to obzirom na još neisprane vodovodne cijevi i obzirom na dovoljnu, da pače prekomjernu količinu vode, kojom vodovod raspolaže.

Medjutim, sada se jasno i sve to više ukazuje potreba ugradbe vodomjera.

Smatrajući si ovaj korak svojom dužnošću, čast mi je ovaj izvještaj i nalaz predložiti Vel. županu sa molbom, da bi naslov u sporazumu sa gradskom općinom izvolio izdati shodna naredjenja i izvršenja; da se pitanje manjka i potroška vode reguliše, i time odstrane sva skroz neosnovana mišljenja sa strane neupućenog građanstva, koje u nestašici pitke vode, takove tendenciozne i neumjестne glasine ne samo preko uprave gradske općine, već i preko državnih stručnih vlasti, te pojedinih lica — rasturuje.

U Samoboru, 4. jula 1927.

Odličnim poštovanjem
Mijo Lončarić v. r.

† Julije pl. Halper-Sigetski.

I opet se je otkinuo jedan list od drevnoga hrvatskoga stabla. Dne 16 srpnja o. g., u svojoj 85 godini, umro je ovdje u Samoboru vijećnik kr. stola sedmorice u m. Julije Halper-Sigetski.

Rodio se je u Bjelovaru dne 2 prosinca g. 1847. Školu je počeo polaziti u Bjelovaru Srednje, te pravne nauke svršio je s odličnim

PODIGNIMO STIJEGE!

Podignimo stijege
crvene i plamne
kad se trublja glasi
posred noći tamne.

Podignimo stijege
posred svijetla dana,
kad su brda naša
suncem obasjana.

Podignimo stijege
za vijora ljuta,
kad križaju munje
kraj svakoga puta!

Na njima je zapis
što ga sreća čite,
kad pogibo bližnjeg
mogu da naslute.

U njima je zalog
naše snage čile,
osjećaja čisih
što visoko krile.

Pomoć pružat bližnjem
veliko je djelo — —
Podignimo stijege
visoko i smjelo!

BOGUMIL TONI.

Ovu je pjesmu nedavno uglazbio kao vatrogasnu koračalicu naš odlični kompozitor Ivan Mahvič. — Svoje je kompoziciju poslao najprije samoborskom vatrogasnom društvu.

uspjehom u Zagrebu. Posvetio se je sudačkome zvanju. Oženio se je s Jelisavom rođenom pl. Nikolić-Podriškom, koja je po majci potekla iz Samobora, od plemena Glasić, te se i rodila u Samoboru, a i poslije svračala u Samobor.

Bio je dobar suprug, dobar otac. Bio je uopće pošten čovjek. Kao sudac pravedan i blag. Kao Hrvat neustrašiv rodoljub, koji je i u teškim vremenima za Hrvate nepokolebivo očitovao svoje uvjerenje i — radio po svom uvjerenju obljubljen i poštivan — bio je biran u Zagrebu u gradsko zastupstvo. Sklon sokolstvu još od mladosti bio je g. 1893., u odlučnom času, izabran starostom Hrvatskog Sokola u Zagrebu.

Zadnje svoje tjedne proboravio je s obitelji u Samoboru. Tako je ovdje i umro i na našem samoborskom groblju leži jedan poštenjak, jedan značajnik, jedan vrijedni Hrvat više. Prigodom pogreba dne 19. o. mj., istaknuo je u nadgrobnom govoru starosta hrvatske sokolske župe Fonove g. prof. dr. Franjo Bučar iz Zagreba zasluge pokojnikove i kliknuo mu s prisunim Sokolima i ostalim štovateljima: Slava!

Slava Pokojniku!

Hrvatski Radiša.

Od ovog humanog društva, koje se neumorno stara za naš podmladak iz najsiromašnijih slojeva, primili smo slijedeći izvještaj o radu u prošavšoj godini:

Prigodom svršetka godine 1926. nalazimo da je potrebno obavjestiti Ugledni naslov o našem radu u g. 1926. i o polučnim uspjesima.

Za namještenje prijavilo se društvu u godini 1926. ukupno 1474. dječaka od kojih su 1176. imali potrebite preduvjete, dok je potražba sa strane poslodavaca dosegla broj 1429.

U toku godine 1926. namješteno je 1035 dječaka. — Od ovih je 29 izaslano u inopemstvo (u svemu do sada odaslano u inozemstvo 69 naučnika).

Od 1035 dječaka, namještenih u god. 1926. većim dijelom su iz najsiromašnijih narodnih slojeva i to: 473 dječaka je bez oca i majke, ili bez oca, od oca palog na ratištu ili od oca invalida 851 dječak doprinio je svjedodžbu siromaštva, 826 dječaka sinovi su roditelja ratara, težaka i radnika; 164 dječaka sinovi su roditelja podvornika, podčinovnika i inih služnika, a 64 dječaka sinovi su drugih građanskih — ponajviše neimućnih slojeva.

Navedenih 1035 dječaka namješteni su u 56 raznih grana privrede.

Po zavičaju od navedenih 1035 dječaka 517 su iz Hrvatske, Slavonije i Medjimurja, 204 iz Dalmacije, 294 iz Bosne i Hercegovine 17 iz Istre, a 3 iz ostalih krajeva.

Najviše dječaka smješteno je na teritoriju bivše: Zagrebačke, Virovitičke, i Srijemske županije, te Bačke i Banata.

Za troškove oko sveukupne izravne skrbi za naučnike izdano je tijekom godine 1926 Dinara 803 712,49

Društvo je vodilo trajni nadzor nad svim svojim pitomcima, koji su uopće u naukovanju.

Tijekom godine 1926. dogodilo se u svemu 21 prestupak kradje, (4 slučaja teže a 17 slučajeva lakše naravi, — cigarete, slatkiši i t. d.)

Po do sada predloženim podatcima usposobljeno je tokom godine 1926. 350 naučnika za pomoćnike raznih privrednih struka, a za 85 njih manjkaju još podatci.

Od početka svog djelovanja pa do uključivo god. 1926. prošlo je kroz društvo 10172 dječaka

Samo izdašnom pomoći naših ekonomski najjačih krugova možemo uspješno nastaviti svoj rad.

U to ime molimo da se ocjeni važnost našega dosadanjega i budućega rada s humanitarnoga, socijalnoga i ekonomskoga staništa, te da se nas sada prigodom zaključka poslovnog godine, prema mogućnosti, materijalno potpomogne, kako bismo mogli uspješno djelovati prema svojim pravilima i u 1927. godini.

Proslava 25-godišnjice Pučke knjižnice i čitaonice u Samoboru.

Dne 7. kolovoza 1927. proslavit će ovo društvo 25-godišnjicu svoga postanka. Sva domaća društva zamoljena će biti za sudjelovanje. Proslava obavit će se na slijedeći način:

1. Sastanak svih domaćih društava u 10 sati prije podne pred trg vijećnicom, da prisustvuju svečanoj skupštini, koju otvara predsjednik sa slijedećim redosledom.

a) pozdrav predsjednika;

b) deklamacija po jednoj članici;

c) Kratki historijat društva, predaje Drag Radmilović;

d) Podjelenje diploma prvim osnivačima knjižnice veleč gg. Vjekoslavu Noršiču i Gjuri Kocijaniću

e) Skupština završuje sa pjevanjem »Lijepa naša«;

2. Polazak u crkvu na sv. misu korporativno.

Poslije sv. mise polazak na groblje i tom zgodom će se položiti spomen vjenac na grob blagopokojnom prvom predsjedniku Antunu Filipcu. Zatim povratak na trg kralja Tomislava i razlaz.

Poslije podne pučka zabava u Antudolu na koju se imaju pozvati predsjedništva svih domaćih društava.

Domaće vijesti.

Kompozicije Ferde Livadića.

Naš odlični Samoborac kanonik, preč. g. Antun Starec poklonio je Cecilijinom društvu u Zagrebu lijep broj vlastoručnih prijepisa raznih kompozicija i starijih zbirki pjesama. Među ostalim darovao je 28 samopjeva Ferde Wiesnera-Livadića i opet drugi svezak u kome ima više Livadićevih, među njima i velika balada »Okličke vrane!« (Vukotinović).

Kanonik Starec velik je ljubitelj glazbe, a za mladjih dana i sam se je marljivo bavio glazbom.

Promjena u učiteljstvu.

Veliki župan, Prosvjetno odjeljenje u Zagrebu prenio je stalnu učiteljicu u Kotarima Marijanu Dužanec u 2. stepen osnovne plaće počevši od 25. februara 1927.

Aninske proštanje u Samoboru.

Danas u nedjelju dne 31. srpnja održaje se u našem Aninperivoju storo i glasovito »Aninsko proštanje«, koja se vrši svake godine u nedjelju iza dana sv. An.

S tim proštanjem spojene su mnoge ugodne uspomene naših najstarijih samoboraca i zagrebcana te ostalih gosti, jer je ovo od vjeka bilo na glasu radi svoje neprisljivosti, živahna plesa i vesela samoborska popijevka, koja je razdragala srca i vedrila čula.

OGLAS.

Veliki župan zagrebačke oblasti, poljoprivredno odelenje izdao, je 2. juna 1927. pod br. 5102 ovo naredjenje:

„Niža poljoprivredna škola u Križevcima popunjuje se poglavito seljačkim mladima iz zagrebačke, primorsko-krajiške i osječke oblasti.

Uza sve pogodnosti što ih država daje pitomcima i privatnim učenicima naima pitomcima škole potpunoj opskrbi u internatu, nadalje odjeću i obuću besplatno, a privatnim učenicima čiju opskrbu uz naplatu opskrbnine od Dinara 1'0 mjesečno, tek je popunjeno od 40 praznih mjesta za državne pitomce samo 28 dok su od 20 mjest. za privatnike, učenike popunjena samo 2 mjesta.

Poziva se stoga naslov, da poduzme što življu akciju u tamošnjem kraju prek općinskih poglavarstva, da se u navedenu poljoprivrednu školu javi što veći broj mladića. Od ovih mladića neka budu u prvom redu takovi, koji imaju barem 10 jutara zemlje a po mogućnosti da su sinovi naprednih gospodara, jedinci ili ne iz prevelike porodice.

Po mogućnosti neka se pazi na to, da kandidati nijesu sinovi gospodara zakupnika ili parceliranog posjeda, kojima i onako nije cilj sticanje stručnog znanja za poboljšanje gospodarstva na vlastitom posjedu, nego im je težnja za sticanje opće izobrazbe, odnosno kvalifikacije za činovničko zvanje.

Ovom se prilikom upozorava naslov, da posveti što veću pažnju apsolventima takovih škola da zadrže i po svršenim naucima kontinuitet između teorije i prakse.

Molbenice sastavljene u smislu ranijih naredjenja Ministarstva Poljoprivrede i Voda neka se pošalju na upravu Poljoprivredne stočarske ratarske škole u Križevcima najkasnije do 15. septembra o. g.“

Povodom prednjega naredjenja pozivaju se mladići, koji žele napomenutu poljoprivrednu školu polaziti na državne ili vlastite troškove, da se do 15. augusta 1927. prijave kod ovoga poglavarstva, koje će im u tom pogledu pružiti potrebna razjašnjenja.

Načelnik:

Bilježnik:

M Praunsperger v. r.

Čop v. r.

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)

DNEVNO SVJEZI ZAJUTRAK.

Najbolja Samoborska i Plješivička
vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Svake nedjelje na ražnju janjci i
odojci.

Preporuča se

Franjo Tkalčić

gostioničar

Hydropatsko kupalište tople kupelji

svaki dan.

ŠMIDHENOVO sump. kupalište

Otvoreno je. Dobivaju se dnevno tople kupelji od 7 sati ujutro do 7 na večer. U kupalištu uredjen je buffet u kojem se dnevno dobivaju dobra domaća topla i mrzla jela te dobra pića.

Cijene umjerene.

Prodajem vino

od god. 1925—1926 od 100 l dalje. Vila Bedenko, svake subote od 4 sata popodne i u nedjelju prije podne

PRODAJE SE ZRCALO

veliko stajće za krojače ili krojačice. Upitati
Kuhar, Šmidhenova ulica 5.

Stan od 3 ili 5 soba

sa kuhinjom iznajmljuje se Šmidhenova ulica 5. odmah. Upitati u istoj kući prizemno.

Vinska preša

rabljena, te lagvi za vino prodaju se vrlo jeftino kod g. Horvata, Šmidhenova ulica 22.

Objava!

Čast mi je javiti sl. općinstvu trgovišta Samobora i okolice da sam preuzeo radionicu, pok. g. Janka Kompare-a, u kojoj ću izradjivati sve tapetarske i sedlarske poslove. Nastojat ću, da općinstvo zadovoljim svojim solidnim radom i umjerenim cijenama, te se preporučujem za što brojnije naloge.

Veleštovanjem

Alojz Stražček

tapetar i sedlar
Samobor.

M. UGARKOVIĆ

trgovina delikatesama i specerajskom robom
u SAMOBORU

preporuča p. n. općinstvu i stranim gostima svoje novo uredjeno skladište raznovrsnih delikatesa i konzerva, te suhomesnatu robu, koja je posve friška prispjela -- uz vrlo umjerene cijene.

Ementalski sir la Pravi parmezanski Banjalučki trapist Samoborski trapist
Ementalski u staniolu, trouglasti, u kutijama po 6 komada Francuski sir u kutijama.

Salama najbolje vrste Kobasa od butine Lovačka (Jägerwurst) Hrenovke
Parizer i Ekstravuršt Safalade Špek sa paprikom Špek sa mesom Kranjske kobase

Stockovi deserti, Adria-Schnitte, Desertna punjena čokolada, Praline čokoladbonboni, Čokolad vanile za kuhanje, Kaiserove prsne karamele, Je-ka deserti, Voćni deserti, Tuškanec
Je-ka Krokot deserti, Prženi bademi, lešnjaci, bademi, sa čokoladom, Peppermint bonboni u rolama, Mlječni i kava karameli, kiseli, medeni, maline, malz bonboni.

Kuhanu šunku

Šljive bosanske -- velike

Sardelice u slanoj vodi, Sardelen pasta u tubama, Francuske sardine, Portugal. sardine.
Haringe u ulju, Dalmatin. sardine, Rakovi. Tunine, Salmoni, Maouereaux, Ringli,

Amerikanski bonboni: Orange-limone
Beech-Nut.

Sa leda: **Vino, pivo, malinov sok** na čaše.

Sve uz najumjerenije cijene.